

[Vagn Bro.]

man kan, forstod jeg, også føje til, at af de tre hovedfaktorer i færdslen, menneskene, maskinerne og vejene, vil til alle tider menneskenes optræden blive den afgørende for ulykkerne.

Jeg vil ikke mene, at vi endnu trafikforskningsmæssigt, hverken hvad midler eller metoder angår, har nået slutlinjen, og mine bemærkninger i dag tager først og fremmest sigte på at henlede den høje regerings og folketingets opmærksomhed på — som det også skete i går fra det ærede medlem hr. Horns side — at vi må videre frem med de virkelige trafikforskningsundersøgelser, så vi nogenledes kommer til bunds; dette har i virkeligheden bud videre ud til de nordiske regeringer og Nordisk Råd.

Om et eventuelt kommende trafikforskningsinstitut skal være fælles — det ville utvivlsomt være det billigste — eller om det skal bestå af en sektion i hvert land med nøje samarbejde, skal jeg ikke komme ind på, men jeg tror, at den alt for beskedne forskningsmetode nu må ændres, og at vi må tage sagerne alvorligt op. Jeg tror, at færdselsproblemerne nu har antaget et sådant omfang, at der vil være lydhørhed herfor i de nordiske parlamenter. Skulle jeg nævne et resultat af sådanne trafikundersøgelser, der viser, hvor vigtigt det er, at vi bygger på et sagligt rigtigt grundlag, vil jeg nævne de resultater, man samstemmigt i de fire lande er kommet til med hensyn til det, vi antog for det meget farlige, nemlig overhalingerne, omkørslerne. Det viser sig, at i alle lande udgør disse ulykker kun 4 à 5 pct. Jeg tror at turde sige, at vi alle på dette punkt er gået en forkert vej, og her viser det sig, at forskningsresultaterne er det afgørende.

Må jeg lige tillade mig at anføre, at det var måske under forarbejderne på en eventuel ny lovgivning rigtigt, om man tænkte på, at forsikringsseksakerne, der jo i høj grad må være interesseret i, at ulykkernes antal begrænses, også ydede deres beløb, således som jeg har forstået at det er tilfældet i Østrig. Jeg må hertil kun føje ...

Formanden: Det er nødvendigt, at samtalerne i salen begrænses til det mindst mulige, hvis det skal være muligt at føre forhandlingerne igennem på forsvarlig måde.

Vagn Bro: Jeg må hertil kun føje, at når landene nu på andet eller tredje år har udforsket særlige, bestemte områder inden for ulykkerne, da bør vi, når resultaterne er samstemmige, ikke holde os tilbage. Jeg skal kort nævne, at efter de oplysninger, der foreligger fra den svenske regering nu i dette år, sammenfatter man resultaterne derhen, at vel kan der være vanskeligheder, hvad angår forskningsmetoderne, men man slutter dog således — jeg beder om lov til at citere —:

„Det har emellertid vid de i utredningen gjorda analyserna framkommit av varandra oberoende indikationer på att olyckorna varit färre och lindrigare vid hastighetsbegränsning än vad som skulle ha förväntas blivit fallet, om hastighetsbegränsning ej införts.“

Og så føjer man til:

„Det har ej framkommit någon indikation på att hastighetsbegränsning i något avseende skulle innebära en trafikfara.“

Det er altså efter 3 års undersøgelser resultatet i Sverige.

Ganske på samme måde forholder det sig i Finland, hvor man efter 2 års forsøg i 3 len — amter — har slået fast, at i hastighedsbegrænsningsområdet er ulykkernes antal gået ned med 5,4 pct., medens det i de andre len, hvor der ingen hastighedsbegrænsning var, steg med 35,1 pct. Det svarer i øvrigt til de erfaringer, vi har gjort her i landet; på amtsveje og tosporede veje har i hvert fald i forårs- og sommertiden ulykkernes antal været formindsket med 20-25 pct.

Det, jeg hermed vil sige, er, at når vi hen på foråret eller sommeren får resultatet af de sidste undersøgelser, vil jeg ikke håbe, at det forbliver i betænkningerne, men at den højtærede justitsminister også vil tage det i agt.

Jeg vil hertil kun føje, at vel er det givet, at færdselsloven ikke må ændres med korte mellemrum, men jeg har på den anden side indtryk af, at det til tider går for langsomt. Jeg vil anføre, at det ærede medlem hr. Thisted Knudsen to gange har stillet spørgsmål vedrørende parkering på vore hovedveje. Det ærede medlem tænkte særlig på parkering i lygtetændingstiden, men det gælder faktisk hele året, at ulykkerne på